

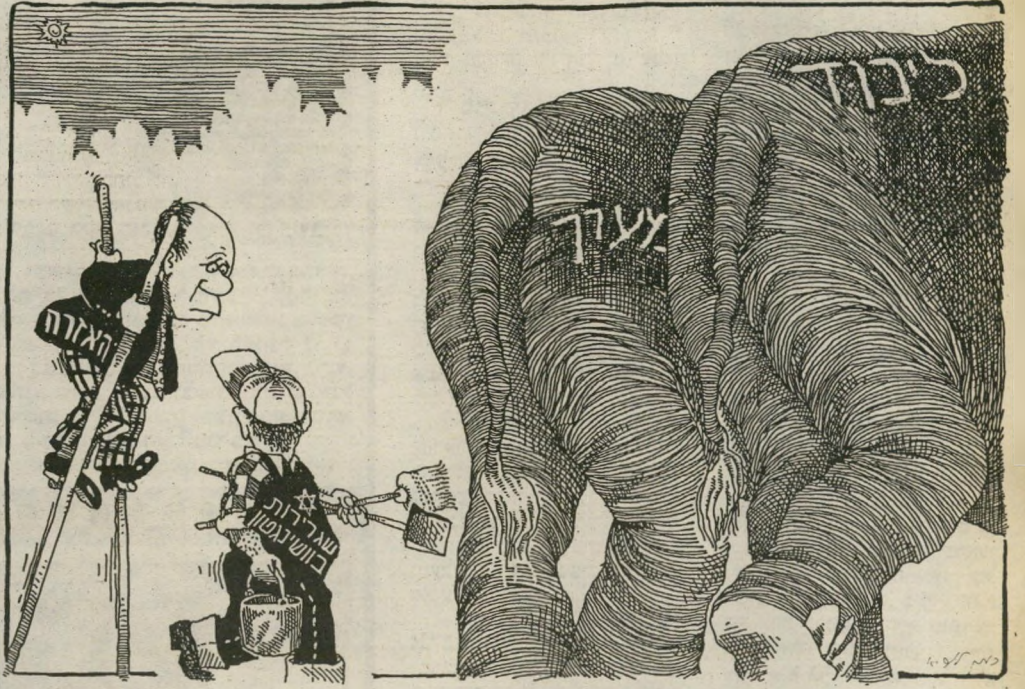
חדר

בכל פעם שהחברים שומעים את השם „רומניה“ הם נזכרים איך אלעזר גרנות הח"כ לשעבר ממפ"ם היה האח"מ המערבי היחיד (חוץ מפואר בן־אליעזר) שכיבד בנוכחותו את האספה הכללית של המפלגה הקומוניסטית ברומניה. אסיפה שנערכה כה שבועות מספר לפני הטבח וההפיכה. ●●● נום החזיר השני כאפו של האפיקורוס הרומני, היה יאסר ערפאת, ש"אולי נחשב לאח"ם אצל הרומנים אבל לבטח לא ל„מערבי“.

אפילו אצל גרנות. ●●● כשחזר גרנות מביקור הוקרה אצל צ'אושקו ונשאל על פשר ביקורו אצל „האחות הקטנה והמפגרת של רוסיה“, השיב — „רומניה היא לא דרום אפריקה“. החברים הסכימו מיד לכל מילה. ●●● אך מהם קשריו של גרנות בדיקטטורה הרומנית לעומת קשריו של יאיר (לנין) צבן במדמנה הסינית. החברים תמיד יעריכו את אלה שהצניעו בארץ מפ"ם. הרומנים לא כל כך. ●●● אחרי ההפגנה של ר"ץ מול השגרירות הרומנית, מצפים החברים לראות את קומנדרו ההפגנות של המפלגה מתייצב למשמרת מתאה מול השגרירות של הדיקטטורה המצרית. אמנם דיקטטורה שערץ לא נמצאת בכותרות אך בנושא „זכויות האזרח“ אינה רחוקה מרומניה של צ'אושקו. ●●● מגדיל לעשות עתון „העיר“ שמקצו לרווח מדי שבוע במדור „אמנטי“ על הפרתן של זכויות אדם בכל העולם חוץ מבעולם הערבי. כאילו אין שם זכויות מופרות, כאילו לא נולדו שם בני אדם. ●●● לויצמן היושב היום במרומי כסא השר הממשלתי נשכחה משום מה ההנאה שהיתה קרויה „יחד“. אותה „מפלגה“ אד הוק שהביאה אל הסמן השמאלי הקיצוני הזה אל הכנסת, במסיה שיקרי של איש מרכז העומד בסדק הרעיוני הצר שבין המערך והליכוד. גם הח"כ לשעבר שלמה עמר היה שותף בקנוניה הציבורית הזאת המכונה „יחד“. (גם ידידנו „פואר“ מראש העמוד.) התחוות פוליטית שמעמידה בצל את הפשע בו הורשע השבוע בבית המשפט המחוזי. ●●● יאסר ערפאת הוא המנהיג המתון ביותר שתוכלו למצוא" כך מצוטט ב„דיעות אחרונות“ מוחמד בסיני, השגריר המצרי שמכיר את הנפשות מועלות בפונה הפלשתינית. כשהחברים, אחרי פיגוע מזדמן של הפת"ח, מתבטאים בצורה זוהה, כל אלה שאוהבים להתחכך עם השגריר נורא כועסים. למה? ●●● על החברים המתונים של ערפאת, וסגנונם הייחודי לעשיית קטועים מתכבי האישום של „הפרטנרים העתידיים שלנו לעשיית שלום“. הנאסם קבר את דורו הפצוע בכור מכוסה עפר, ובעורו מתפתל קפץ עליו במשך חצי שעה עד שמת מפצעיו ומחנקו... „ל, הנאשמים פצעו את „משתף הפעולה“ אנושות מככות גרן, ובעורו חי הציתו אותו עד שנשרף למוות... הנאשמים כרחו אוניהו של שתי נשים ודקרו אותו בכל חלקי גופו...“ ●●● ארגון „בצלם“, שקיבל לאחורנה סכום כסף נכבד על מנת שידווח לעולם על מצב זכויות האדם השוטפים לחרדים לצלם האדם. הרי מישהו עוד עלול לשנות את דעתו על המעורבים כסכסוך. ●●● אולם לא רק „בצלם“, גם במשרד הבטחון מעדיפים במקרים מסוימים לערפל ולטשטש עובדות, פן תשפיע האמת על דרך מחשבתו של הבורח הפוטנציאלי. כך הוחרם ולא הותר לפרסום סרט וידאו שהנציח את שריפת אוטובוס הנוסעים ביריחו לפני שנה ויותר. וכך נגנזות היום תמונות המספרות את הסיפור האמיתי מאחורי הכותרות הסתמיות של „חוסל משתף פעולה“. ●●● איך מעז המפכ"ל היוצא של ה" משטרה להכריז כי „לו היה תקציב אפשר היה למנוע את הארועים הלאומניים המתרחשים בתחום הקו הירוק“. כאשר שבוע לפני כן, בעקבות פיגוע לאומני, מודיע נחרצות מפקד המחוז הצפוני של המשטרה כי „האינתיפאדה לא חודרת לישראל“? ●●● בחודש בו נערכו עצרות איסלאמיות המוניות בדיקטטורה האלג'ירית, נעשו מעצרים המוניים של פעילים איסלאמיים בדיקטטורה המצרית, ונחגגו נצחונות איסלאמיים מהאיים „בבחיורות“ במלחכה הירדנית, הודיע היושפט הרכבי, בנסייון שכנוע נואש, כי „אם תקום מדינה פלשתינית היא תהיה דמוקרטית“. ●●● בטח דמוקרטית, שתאלו את התמאס. ●●●

החברים של אובירה

נ.ב. השבוע נורקו לכלא הקאהירי 2 ח"דים ישראליים עשטר קרונ בן 20 דורר ותולה בארוקם. חמורים. שיורקים עליהם. מתעקשים להאמין שיורד נשם. הישראליים הם לא חמורים. הם רק ממשכים לרדת מצרימה.

„ואתה חושב שאני מלקק דבש!“

עות גטו־סמרי

משמאל לגזענות

ומאכילה אותך לאט לאט שתתחזק. גברת אתגר נחרה לה את הגניקית האשכנזיה העשירה כמורל. השוליים של הזוליים נהפכו בהבל עט הכתבת למלח הארץ. האפסות הזו היא מלח הארץ. הפלא שימין סוויסה מפחד מעליה אשכנזים שתצמיח עוד אתגר כיו וקרממן כוז — סנובה מגוחכת וריקה שהופכת למורל לחיקוי.

אבל לא רק אצל אתגר המלח מריח רע. קחו למשל את המשורר הלאומי חיים חפר, שכתב בשבוע שעבר על ישראלי שפעל ונלכד בסוריה. מה שמוז לא אותו גיבור ידוע, אלי כהן ז"ל, שהקריב את חייו למען המדינה. לא אותו אדם שכל ילד ברחוב ידע לזהותו כ„איש שלנו ברמשק“. חיים חפר בחר להציג ברמות מופת את עקיבא פינשטיין המנוח, שישב גם הוא בכלא הסורי כאשר ההעפלה. אולי כהן הי"ד היה מורחי מדי לטעמו של החרון. אולי המרגל, שלא חזר מן הכפור הסורי, לא התאים להטפתו הצדקנית כלפי מימן סוויסה שרוצה לחיות כאן בכבוד, להתפרנס ולהשכיל. כן מה יש, להשכיל.

ועכשיו מר סוויסה, יש לי בקשה קטנה אליך. בתשדיר השירות בטלוויזיה מבקשים ממך ומשאר החבר'ה בשכונה להפעיל את מדיה הכלים רק אחרי השעה תשע בלילה. לחברת החשמל יש איוז בעיה עם עקומת הצריכה. עד שתשונה עקומת החשיבה כאן בארץ, אנא החלף את תנור הנפט הישן שלך. כדאי גם לחשוב על שיפור דגם מכוניתך משנת 72. והעיקר, שבפרוץ העיפור האחרון למאה ולאף הנוכחיים יהיה לך סוף סוף גם בית.

לא מוכרחים ללכת מההתחלה על בריכת שחיה בגינה ומדיה כלים במטבח. סתם בית קטן בירושלים. אפשר להתפשר גם על דירה. העיקר שתהיה קורת גג לבן־אדם. כמו לחיים חפר ולאח אתגר.

שלום לך צביעות. האם נשקת היום לגזענות? כן, זו שכאן, בארץ. שאלה מיותרת מה. כדוגמת ההתנפלות בשבוע שעבר על ימין סוויסה. מלח הארץ שלנו? לא, לא, הרי שזו סוויסה, והוא שחור, מרוקאי, בכלל, שיער מקורזל ועור שחום. הוא מעשן קנט קצר, כתבו בעיתון, וזה לא נחשב. הוא בכלל גר בקטמון, שזו שכונת מצוקה משהו. ימין שלנו לא יכול להיות מלח הארץ. מי כן? שאלה מיותרת.

קראתי בשבוע שעבר ב„דיעות אחרונות“ על צעירה נרקומנית, שהיא, היא, מלח הארץ. ומה מבדיל אותה מימין סוויסה? אבא עשיר ביותר. השם קרממן שנשמע מאוד אשכנזי. אך בעיקר כסף, כסף, כסף. ותמחל לי מישל קרממן שסיפור חייה כשלעצמו מעורר באמת רחמים. אבל לא בה אני מבקשת לדון. אין היא אשמה בהפיכתה לסמל.

אך מדאיגה אחת כמו לאח אתגר, כותבת הרשימה ב„דיעות אחרונות“ על מישל קרממן. ממנה ניתן להבין שהגניקית מסביון היא משאל ליבה של החברה הישראלית הנאורה. כך מלח הארץ מתוארת מישל־מלח הארץ „היתה לה ילדות של זהב, בית עם הבריכה הראשונה בשכונה, נסיעות עם אמא לחוצלארץ... מישל היתה פעילה בצופים, ידידה של רודר דנקנר, בנו של שמואל דנקנר מעשירי ישראל“.

עכשיו אתה מבין ימין סוויסה? הכל בגלל החברים שלך, מה הם בסך הכל? אחד דורר חמו מהקירות, הנרי אוחיון מדימונה ועוד אחד אבוטבול מאיישם — כל אחד מכם סך הכל פעיל שכונות. השכונות הרפוקות שאפילו בריכה ציבורית אין בהן. שלא לדבר על התנהגותו למופת של אביי־מלח הארץ: „דורר קרממן, שהירבה לטוס לרגל עסקיו, ביקר אותה (את מישל) לפחות שלוש פעמים בשנה“ ומה אמא שלך היתה עושה? מכסימום מביאה לך קצת קוסקוס וקצת סלט מטבוחה כסיר